

רחל המרחלת מספרת על חתונת השבוע

להו סיפור מן הסרטים. סרט ישראלי, כמובן. **סצנה ראשונה:** קיבוץ יגור. 1950. לקיבוץ מגיע לכרו נער בן 16, עולה חדש מעיראק, כשם עבראלי לטיף. נותנים לו השם אורי. אבא, פקיד בחברת הנפט האנגלית בצפון-עיראק, נשאר שם. לקיבוץ מגיעה גם ילדה יפהפיה, בת 13 וחצי, בלונדית. היא באה יחד עם אמה, יהודיה מרוסיה. הילדה נולדה ברומניה. נתנו לה את השם חביבה. בין השניים מתפתח רומאן-נעורים. הרומאן הראשון שלו. הרומאן הראשון שלה. הרומאן נמשך בזמן שרותם הצבאי.

אורי עמית ותמי רבני היחידה שצולמה

וגם שלוש שנים לאחר מכן. אחריכך הם נפרדים, כפי שזה קורה בחיים. **בעבור 27 שנים.** **סצנה שנייה:** חביבה, ביתניים פסיכולוגית, חיפאית, אשה נשואה, אם לבת. היא מארגנת מסיבת בתי-מיוזיה לבתה היחידה. היא נוכרת כנער מן הקיבוץ, אהבת נעוריה, ומזמינה גם אותו. הוא בא. השניים מעלים זיכרונות. אך שום דבר מיוחד אינו קורה. **סצנה שלישית:** כעבור חצי שנה.

בניצחון כביר. ברמת-גן זכה עמית בקולות רבים יותר מאשר מיפלגת העבודה. ניצחון זה הושג למרות העובדה שחיו הפרטיים שימשו נושא לניגוח. לא היה זה סוד כי חייהם-משפחה של עמית הרוסים. לפני 15 שנה הוא נשא את איריס כנעני, דיילת אל על. ליהפיה בלונדית בעלת עיניים כחור לות. מעולם לא פורסם תצלום של השניים, או שלה. מייד אחרי לידת בנם היחיד, צחי, שיהגוג בסוף השנה את

הנער אורי. עכשיו בן 51 וגרוש טרי, מזומן ללילה-סדר ביגור. הוא נוסע מתוך נוסטלגיה. שם הוא פוגש את הנערה חביבה, שהתאלמנה ביתניים, והמכהנת כפסיכולוגית של הקיבוץ. בין השניים ניצתה האהבה מחדש. **סצנה רביעית:** ביום השבת השבוע. הנער אורי והנערה חביבה נישאו בטקס נוסע, בנוכחות 30 איש, בוילה שכורה, שאליה עברו. ירחי-דבש של שלושה ימים.

איפה המיליונרית?

לנער אורי הוא כמובן, אורי עמית, ראש עיריית רמת-גן. על חיו הפרטיים של אורי עמית ידוע כציבור אך מעט. אין הוא אדם הורף אחרי הפירסומת, כיחוד לא מהסוג הזה. אך מן שבורח מן הרכילות, הרכילות ורופת אחריו. כך קרה לעמית. כאחרונה פירסם צהרון אחד שהוא התאהב במיליונרית

האזהרה הסוציאלית של ראש העיר

ראש-עירייה עמית עם מרגרט תאצ'ר ילדה בקיבוץ

הברימצווה שלו, התערערו חיי הנשואין. השניים נפרדו, ובמשך 12 שנים התנהל ביניהם מאבק מישפטי מר מאוד, שבמרכזו עמד הרצון לקבל את הילד. רק לפני חצי שנה ניתן הגט — וגם זה לא סוף הסיפור. כינתיים נמצא הילד אצל האם.

הידידה והוולוו *

להתקפות האישיות על אורי עמית ומאבקו המתמשך בבוסים של מיפלגתו לא הפריעו לאורי עמית לחיות כפי שרצה.

הוא אוהב לשחות, לרקוד, לעשות שמת. הוא גם אוהב לנסוע כוולוו — המכונית שהיכתה בארץ יותר גלים מאשר אוניית-פאר. אויביו נאחזו בה כדי להוכיח שהוא מבזבז את כספי

ואילו עמית הצליח, במשך זמן רב, להסתיר מי המועמדת האמיתית שלו לנשואין. מה גם שאותה מועמדת אינה אוהבת פירסומת, ואין תצלומים שלה. אחרי שנגמר בשעתו הרומאן שלה עם אורי עמית הצעיר, נישאה חביבה לרם שיחור, חברו הטוב של אורי עמית. שיחור היה מראשי חברת אבן וסיד. הווג שיחור חי עם הבת חיים סוליריים בשכונת דניה שעל הכרמל בחיפה, עד שהבעל נפטר לפתע מהתקף-לב.

מכאן והלאה — כמו בסרט, ראה לעיל. עמית מודע לסממנים הסיפוריים קולנועיים של סיפור זה. לידריו אמר, לא לגמרי בצחוק, שהוא יכתוב באחד הימים רומאן על אהבתו לחביבה שיחור, שהיא עכשיו חביבה עמית.

הציבור. פוליטיקאי אחר היה ממחר לוותר עליה, כדי להשתיק את הפרשה. אורי עמית התעקש. הוא סירב להיפרד מן המכונית. יריביו עשו תעלולי-פירסום, ובין השאר קשרו את המכונית לעץ למען הצלמים. שום דבר לא עזר. אורי עמית ממשיך לנסוע כוולוו. כך גם לגבי תמי רבני. זוהי אשה בלונדית, העובדת במחלקה לחינוך רעיוני של מיפלגת-העבודה. אף שעי עמית היה עדיין נשוי, רישמית, לאשתו, הוא חי בגלוי עם רבני במשך חמש שנים, הופיע איתה באירועים חברתיים, שאליהם הוזמן כראש עיריית רמת-גן. הרומאן עם רבני נגמר, למעשה, לפני שנה וחצי, אם כי עדיין הופיעו מדי פעם ביחד. אך ברמת-גן ציפו הכל שברגע שעמית יקבל את הגט, יתחתן עם רבני.

ראש-עירייה בתפקיד כמו בסרט